

Sygn. akt XII Gz 142/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku XII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Tarkowska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2013 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy

z powództwa W. S.

przeciwko T. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 28 grudnia 2012 roku,

sygnatura akt VI GC 365/12

w przedmiocie odrzucenia apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 06 sierpnia 2012 r.

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt XII Gz 142/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2012 r., wydanym w sprawie z powództwa W. S. przeciwko T. K. o zapłatę, sygnatura akt VI GC 365/12, Sąd Rejonowy w Gdyni odrzucił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 06 sierpnia 2012 r.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż pozwany został wezwany do uiszczenia opłaty od apelacji. Przedmiotowe zarządzenie zostało uznane za doręczone pozwanemu w dniu 13 listopada 2012 r., co wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru i do dnia dzisiejszego nie zostało wykonane.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pozwany, zaskarżając je w całości i zarzucając mu przyjęcie, iż w dniu 13 listopada 2012 r. pozwany otrzymał zarządzenie sądu z dnia 20 października 2012 r. zawierające wezwanie do opłaty apelacji w kwocie 250,00 zł. Jednakże ostatnim otrzymanym przez pozwanego dokumentem z sądu było uzasadnienie wyroku z dnia 06 sierpnia 2012 r. doręczone 01 października 2012 r. W związku z powyższym pozwany wniósł o uchylenie postanowienia z dnia 28 grudnia 2012 r. oraz ponowne wysłanie na adres pozwanego zarządzenia wzywającego pozwanego do opłacenia apelacji.

W uzasadnieniu pozwany podał, że postanowienie Sądu zostało albo nadane na niewłaściwy adres albo niewłaściwie doręczony przez Poczta Polska.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne, w związku z czym nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego postanowienie Sądu Rejonowego odpowiada prawu. Zarzuty wymienione przez skarżącego nie podważyły zasadności wydanego postanowienia. Sąd I instancji prawidłowo bowiem ustalił, iż pozwany nie uzupełnił braków apelacji, to jest nie uiszczył opłaty od apelacji w określonym terminie.

Zobowiązanie do opłacenia apelacji zostało pozwanemu doręczone w trybie doręczenia zastępczego, co jest jednoznaczne ze skutecznym doręczeniem zobowiązania.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż powód w pozwie podał następujący adres zamieszkania pozwanego: ul. (...), J., (...)-(…) Ż.. Pod ten adres była skutecznie doręczana pozwanemu korespondencja sądowa. Tym samym fakt podania prawidłowego adresu pozwanego nie podlega jakimkolwiek wątpliwościom. Jak zaś wynika z akt sprawy, zarządzenie z dnia 20 października 2012 r. o zobowiązaniu pozwanego do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez uiszczenie opłaty w wysokości 250,00 zł w terminie siedmiu dni pod rygorem odrzucenia apelacji, zostało skierowane na adres pozwanego podany w pozwie (odpis zarządzenia karta 82). Wobec tego zarzuty skarżącego odnoszące się do nieprawidłowo podanego adresu na przesyłce sądowej nie znajdują potwierdzenia w rzeczywistym stanie rzeczy.

Sąd Okręgowy zważył zaś, że zgodnie z przepisem art. 139 § 1 k.p.c. pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. Podkreślić przy tym trzeba, że pozostawienie zawiadomienia o miejscu złożenia pisma w sposób przewidziany w art. 139 § 1 uzasadnia przyjęcie domniemania faktycznego, że zawiadomienie to dotarło do adresata (postanowienie SN z dnia 14 lutego 2002 r., V CZ 14/02, LEX nr 53919). Datą doręczenia pisma sądowego w przypadku przewidzianym w art. 139 § 1 k.p.c. jest data, w której upłynął termin do odbioru złożonego pisma w oddawczym urzędzie pocztowym, jeżeli przed upływem tego terminu adresat nie zgłosił się po odbiór. Dwukrotne wysłanie i awizowanie przesyłki stanowi spełnienie wymagania skuteczności doręczania pism sądowych przez pocztę, zapewniając realizację konstytucyjnej zasady prawa do sądu. (postanowienie SA w Szczecinie z dnia 26 maja 2008 r., III APa 19/07, LEX nr 468589; postanowienie SN z dnia 02 lipca 2009 r., II UZ 20/09, LEX nr 533108; postanowienie SN z dnia 9 lipca 2009 r., II PZP 3/09, LEX nr 519963).

W świetle powyższego stwierdzić należy, że przesyłka sądowa zawierająca zobowiązanie pozwanego do uiszczenia opłaty od apelacji została prawidłowo uznana za doręczoną pozwanemu. Jak wprost wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru przedmiotowej przesyłki, była ona dwukrotnie, w odstępie 7 dni awizowana pozwanemu (zwrócona, dwukrotnie awizowana przesyłka skierowana do pozwanego – karta 82 akt). Pozwany przedmiotowej przesyłki nie odebrał, mimo dwukrotnej awizacji tej przesyłki przez doręczyciela. W tej sytuacji Sąd Rejonowy miał obowiązek uznać, że przesyłka sądowa została faktycznie doręczona adresatowi zgodnie z przepisem art. 139 §1 k.p.c. Skoro bowiem przesyłka została skierowana na prawidłowy adres pozwanego, a następnie dwukrotnie awizowana, Sąd jest zobligowany do uznania przesyłki za doręczoną.

Należy też zwrócić uwagę, że w postanowieniu z dnia 23 kwietnia 2009 r. (IV CZ 31/09, LEX nr 738364) Sąd Najwyższy zważył, iż potwierdzenie odbioru przesyłki sądowej traktować należy jako dokument urzędowy określony w art. 244 k.p.c., który korzysta tym samym z domniemania prawdziwości. Dowodzi on zatem nie tylko, że przedmiotowa przesyłka sądowa trafiła do rąk adresata, lecz także tego, iż nastąpiło to w dacie widniejącej na tym dokumencie. Zatem wszelkie adnotacje znajdujące się na analizowanej w niniejszej sprawie przesyłce sądowej należy uznać za prawdziwe.

A zatem fakt, że przedmiotowa przesyłka była dwukrotnie awizowana nie podlega wątpliwościom. Tym bardziej, że pozwany nie wykazał w żaden sposób aby przedmiotowa przesyłka nie była doręczana na rzeczywisty adres pozwanego.

Reasumując, stwierdzić należy, iż doręczenie zastępcze zostało wykonane prawidłowo. Jak wynika z adnotacji doręczyciela na przesyłce (karta 82 akt) przesyłka była dwukrotnie awizowana pod adresem miejsca zamieszkania pozwanego w dniu 29 października 2012 r. i 06 listopada 2012 r., a dopiero po upływie wymaganego okresu (14 listopada 2012 r.) odesłana z powrotem do nadawcy, to jest do Sądu Rejonowego (wpływ do Sądu w dniu 21 listopada 2012 r.).

W konsekwencji powyższego Sąd Rejonowy prawidłowo uznał przesyłkę zawierającą zobowiązanie pozwanego do opłacenia apelacji za doręczoną w dacie 13 listopada 2012 r. W tej sytuacji Sąd Rejonowy prawidłowo również przyjął, że pozwany mimo prawidłowego doręczenia pozwanemu zobowiązania do uiszczenia opłaty od apelacji, nie dokonał wymaganej opłaty w określonym terminie i zasadnie odrzucił apelację pozwanego.

W myśl przepisu art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Wobec powyższego, zaskarżone postanowienie było w pełni prawidłowe i uzasadnione.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne, Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie pozwanego.